08/12/2021

«Ζωή με όραση ή ζωή με όραμα;»: Μάθημα ζωής στο «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…»

/ Ενορίες

Μήνυμα αισιοδοξίας για όσους έχασαν την όρασή τους πέρασε ο δικηγόρος και Θεολόγος κ. Μιχάλης Χαντάς στο πλαίσιο μιας διαδικτυακής συζήτησης με θέμα «Ζωή με όραση ή ζωή με όραμα;».

Στο «Ενοριακό Αρχονταρίκι» του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς και στο πλαίσιο του προγράμματος «**ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…»**, την Δευτέρα 6 Δεκεμβρίου, ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Βασίλειος Τσιμούρης, Θεολόγος, φιλοξένησε διαδικτυακά τον Δικηγόρο και Θεολόγο κ. Μιχάλη Χαντά, σε μια συζήτηση με θέμα «Ζωή με όραση ή ζωή με όραμα;». Η εκδήλωση, που μεταδόθηκε από το κανάλι του «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…» στο YouTube, ήταν ένα μάθημα ζωής και μία γενναία γροθιά σε ό,τι ακριβώς εμείς οι πολλοί, οι «κανονικοί» άνθρωποι, θεωρούμε αυτονόητο

και δεδομένο, χωρίς να μετράμε στα σοβαρά, ότι τίποτε δεν είναι εξασφαλισμένο στη ζωή και ότι όλα υπηρετούν το σχέδιο του Θεού για τον καθένα από εμάς.

Ο κ. Χαντάς έχει πρόβλημα όρασης γι' αυτό και επελέγη το θέμα της συνάντησης. Και η συζήτηση ξεκίνησε με το ιστορικό της εμφάνισης του προβλήματος αυτού στη ζωή του, δεδομένου ότι γεννήθηκε με όραση και η τυφλότητα προέκυψε αργότερα. Ο ίδιος θέλησε να περάσει ένα μήνυμα αισιοδοξίας, γιατί όπως πολύ σωστά τόνισε, πολύς κόσμος πιστεύει πως μόλις εμφανιστεί ένα θέμα υγείας σε μια οικογένεια, καταστρέφονται όλα ή οδεύουν προς την καταστροφή.

«Σίγουρα δεν είναι έτσι, και δεν σημαίνει πως όταν οι άνθρωποι τα έχουν όλα, είτε υλικά αγαθά, είτε υγεία, ότι είναι και ευτυχισμένοι. Μάλλον το αντίθετο συμβαίνει. Η πολύ υγεία και η άνεση που δημιουργούν τα αγαθά στον άνθρωπο, οδηγεί πολλές φορές σε δυστυχία. Βεβαίως κανείς δεν θέλει να έχει την απώλεια μιας αίσθησης, όπως είναι η όραση. Όμως αν αυτό το επιτρέψει ο Θεός να συμβεί, θα πρέπει να σκεφθούμε μετά το πρώτο σοκ, ότι έτσι ήταν το θέλημα Του, για να το επιτρέψει το κάνει για το καλό μας», είπε χαρακτηριστικά.

Η εμφάνιση του προβλήματος, δημιούργησε μία αναστάτωση στην οικογένεια του και στον ίδιο. Όντας εκείνη την εποχή στο λύκειο, και θέλοντας να σπουδάσει και να ξεκινήσει τα όνειρα του, στην αρχή το ένιωσε ως τροχοπέδη, μέχρι να βρει τον βηματισμό του. Κάποιες φορές χρειάστηκε να δώσει δύναμη στους δικούς του ανθρώπους, αντί να δώσουν εκείνοι στον ίδιο, όταν λύγιζαν μπροστά στο πρόβλημα. Εξηγώντας τους ότι δεν χάθηκαν όλα, αλλά έπρεπε να γίνει περισσότερη προσπάθεια, ενόψει τότε των εξετάσεων που θα έδινε για το πανεπιστήμιο, καταφέρνοντας τελικά να τελειώσει δύο πανεπιστημιακές σχολές.

«Σίγουρα υπάρχει ένα σοκ κι αυτό είναι ανθρώπινο. Όμως θα πρέπει εκείνη τη στιγμή να σταθείς στα πόδια σου. Είτε με την πίστη στον Θεό, είτε με την βοήθεια της οικογένειας, γιατί πρέπει να αντιμετωπίσεις μία δύσκολη κατάσταση. Ειδικά στη σημερινή εποχή υπάρχουν τεχνικές λύσεις επιμέρους προβλημάτων που δημιουργεί η τυφλότητα. Αλλά το κύριο είναι να μην χάσει ο ίδιος ο παθών την πίστη του, την ελπίδα του και την όρεξη για ζωή», τόνισε.

Οι άνθρωποι που αγαπούν τον παθόντα από πριν και ξέρουν τον χαρακτήρα του, δεν πρόκειται ποτέ να φύγουν από κοντά του ή να δείξουν μια αποστασιοποίηση, συνέχισε ο κ. Χαντάς. Αντιθέτως, θα τον στηρίξουν. Οι άνθρωποι που απλά τον γνωρίζουν και φοβούνται ότι η συναναστροφή μαζί του, θα τους δημιουργήσει μία κατάθλιψη, αυτοί φεύγουν.

Πολλοί άνθρωποι παίρνουν δύναμη από την συναναστροφή μαζί του, χωρίς εκείνος

να αισθάνεται ότι κάνει κάτι γι’ αυτούς. Γιατί βλέπουν ότι δεν τον λύγισε το πρόβλημα που του συνέβη, και άρα για να μη τον λυγίσει, κι εκείνοι θα αντέξουν τα δικά τους προβλήματα.

Αντιθέτως, **τον είδαν να οπλίζεται με περισσότερη δύναμη και αγωνιστικότητα, να μπει στο πανεπιστήμιο, να σπουδάσει και αργότερα στη ζωή του να εργαστεί και να δημιουργήσει οικογένεια και ότι κάνει ένας άνθρωπος που έχει την υγεία του και δεν στερείται καμία αίσθηση**. «Αυτό συμβαίνει μόνο όταν αγωνιστείς, δεν σου δίδεται έτσι δωρεάν, το παλεύεις και το παίρνεις. Και τη ζωή για να την ζήσεις, σου δίνει ο Θεός την πρώτη ύλη και τα υπόλοιπα όλα τα χτίζεις μόνος σου. Αν σταματήσεις να χτίζεις φτάνεις στο μηδέν και την παραίτηση. Με την απώλεια μιας αίσθησης όπως είναι η όραση, δεν σταματάει η ζωή. Αντιθέτως αλλάζει, γίνεται πιο δυνατή και πιο όμορφη, γιατί αγωνίζεσαι να την κατακτήσεις και ο αγώνας αυτός, προσδίδει περισσότερη ομορφιά στη ζωή, που ήδη είναι ωραία», υπογράμμισε.

Η συζήτηση συνεχίστηκε με τα **προβλήματα που αντιμετώπισε στην πανεπιστημιακή του εκπαίδευση του και στη συνέχεια στην εργασιακή του ζωή**. Όπως τόνισε ο κ. Χαντάς, για το θέμα της εκπαίδευσης, δεν υπάρχει η υποδομή, έτσι ώστε να υπάρχει προσβασιμότητα για τον τυφλό φοιτητή και εν γένει για τον ανάπηρο. Δυσκολίες υπήρχαν στις μετακινήσεις στα αμφιθέατρα, όπως και στην όλη διαδικασία των εξετάσεων. Παρόλες αυτές – και άλλες – δυσκολίες, ο ίδιος δεν έχασε ποτέ μάθημα, ούτε στη νομική, ούτε και αργότερα στην θεολογική σχολή, κάτι που το θεωρεί θαύμα. Χαρακτηριστικά αναφέρθηκε στην ύλη των μαθημάτων, την οποία έπρεπε να την δώσει σε ανθρώπους να την ηχογραφήσουν, ώστε να μπορεί να δώσει τα μαθήματα του. Και όταν οι καθηγητές άλλαζαν την ύλη ή τα συγγράμματα, αυτό είχε ως αποτέλεσμα να μην προλαβαίνει να προσαρμόσει την αντίστοιχη ηχογράφηση. Δυσκολία υπήρξε και ως προς την εύρεση εργασίας, όπως ήταν η ανεύρεση δικηγόρου για να κάνει την πρακτική του άσκηση στη δικηγορία, μετά το πτυχίο της νομικής, αλλά και στη συνέχεια στην άσκηση του επαγγέλματος του.

Συνεχίζοντας, ο κ. Χαντάς, μιλώντας για τον ρόλο του πνευματικού στη ζωή του, τον χαρακτήρισε θεμελιώδη. Δεν τον στήριξε με την έννοια που στηρίζει ένας ψυχολόγος, αλλά τον στήριξε πνευματικά, βοηθώντας τον να καταλάβει ότι, από την αγάπη του Θεού συνέβη αυτή η αναπηρία του. Και πως **ό,τι συμβαίνει στον κόσμο, ακόμη και ο θάνατος, η αρρώστια, περιβάλλονται από την αγάπη του Θεού, που η μόνη σκέψη Του είναι πως να σώσει τον άνθρωπ**ο.

Ακολούθως τέθηκε το θέμα της δημιουργίας οικογένειας και ο κ. Χαντάς παρατήρησε ότι για κάθε άνθρωπο πρωτίστως είναι να βρει τον κατάλληλο

σύντροφο, τον άνθρωπο που έχει ετοιμάσει ο Θεός, για να ενωθούν, να ταιριάξουν απόλυτα, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι είναι ίδιοι. Και για εκείνον ο Θεός είχε ετοιμάσει έναν τέτοιο άνθρωπο, την σύζυγό του Λαμπρινή, που έχει κι εκείνη πρόβλημα όρασης, έκαναν οικογένεια και έχουν σήμερα δύο παιδιά. Τα παιδιά τους μεγάλωσαν φυσιολογικά, με τις παρέες τους, δεν τους έλειψε κάτι, και έχουν μία ωραία σχέση μαζί τους, είναι φίλοι εκτός από γονείς. «**Ο τυφλός άνθρωπος δεν αντιμετωπίζει ιδιαίτερα προβλήματα στην δημιουργία οικογένειας, αλλά έτσι κι αλλιώς η οικογένεια είναι μια μεγάλη και όμορφη περιπέτεια που σου δίνει πολύ αγάπη, αλλά απαιτεί κι από σένα αγάπη**. Ζεις και ρουφάς τις χαρές της, αλλά πολλές φορές ζεις και τον πόνο της. Αλλά αυτό το έχουν όλοι οι άνθρωποι κι όχι μόνο οι ανάπηροι. Στον τυφλό υπάρχουν κάποιες τεχνικές πρακτικές δυσκολίες, που όμως αντιμετωπίζονται, δεν είναι τίποτε ακατόρθωτο, με την βοήθεια του Θεού και με τον δικό μας αγώνα. Δεν δίνει ο Θεός μία δοκιμασία, χωρίς να δώσει και τα κατάλληλα εφόδια για να την αντιμετωπίσεις», σημείωσε.

Όπως παρατήρησε στη συνέχεια, χρειάζεται η πολιτεία να σκύψει πάνω από το θέμα των αναπήρων νέων και να τους βοηθήσει σε όλα τα επίπεδα, όπως του σχολείου, του πανεπιστημίου, της εκπαίδευσης για ένα επάγγελμα. **Η πολιτεία δείχνει δυστυχώς το σκληρό της πρόσωπο, γιατί τα θέτει όλα σε μια τεχνοκρατική αντίληψη, βλέπει αριθμούς και ποσότητε**ς. Πίσω από τις κοινωνικές ομάδες όμως, κρύβονται άνθρωποι με ψυχή, με ευαισθησίες, με όνειρα, με όρεξη για ζωή, οικογένειες που έχουν πασχίσει και κουραστεί. Και πρέπει η πολιτεία να τα σεβαστεί όλα αυτά και να προχωρήσει μπροστά κι όχι με τόσο αργούς ρυθμούς. Να σκύψει με αγάπη στα προβλήματα που πολλές φορές αυτά λύνονται χωρίς χρήματα, αλλά με μια αλλαγή νοοτροπίας. «**Το κλειδί για την λύση πολλών προβλημάτων, είναι να μπαίνουμε στη θέση του άλλου, έστω για λί**γο. Κάποια πράγματα είναι τόσο απλά να λυθούν, που ούτε χρήματα χρειάζονται, μόνο λίγη αγάπη χρειάζεται και ανθρωπιά. Ζωή χωρίς όραση υπάρχει, ζωή όμως χωρίς όραμα δεν υπάρχει. Είναι απλά μία βιολογική ζωή και δεν είναι αυτή που ταιριάζει στον άνθρωπο, που είναι το πιο αγαπημένο πλάσμα του Θεού. **Το όραμα είναι αυτό που σε κάνει να ζεις ποιοτικά, κι όχι η όραση μόνο**», επεσήμανε.